

Adunarea cu frații slujitori

București – vineri, 18 august 2000

Ewald Frank

Vă salut pe toți în Numele prețios al lui Isus Hristos. Întotdeauna este o zi și un timp deosebit când vin în țara voastră. Chiar de la început, inimile noastre au fost unite în dragostea lui Dumnezeu pentru Cuvântul lui Dumnezeu. Și ne gândim la mulți ani în urmă în care am împărtășit acest Cuvânt împreună. Pot spune așa cum a spus și apostolul Ioan: „n-am bucurie mai mare decât să văd că umbli în adevăr”. Noi înțelegem, prin harul lui Dumnezeu, că adevărul este întotdeauna în legătură cu Dumnezeu. Și minciuna este în legătură cu vrăjmașul. Și sunt despărțiți așa cum este lumina cu întunericul, ca moartea și viața, cerul și iadul. De aceea este atât de important să rămâi în Cuvântul lui Dumnezeu care este adevărul. Nici măcar să nu ascuți vreo tâlcuire a Scripturii, pentru că fiecare tâlcuire vine de la dușman. Dar descoperirea divină vine de la Dumnezeu.

În această după amiază am avut puțin timp și am citit primele cinci capitole din 1 Ioan și apoi și 2 Ioan și 3 Ioan. Și am fost copleșit să văd cum apostolul a subliniat adevărul și cum a subliniat începutul. Aceste două cuvinte sunt predominante în toate scrierile lui. Ne arată importanța începutului și ne arată importanța Cuvântului lui Dumnezeu care este adevărul. Pentru că la început a fost Cuvântul. Cuvântul este Dumnezeu, Cuvântul este viață și Cuvântul lui Dumnezeu este adevărul. Noi trebuie să înțelegem rânduiala divină a lui Dumnezeu. Și trebuie să mai înțelegem că cel rău are un singur scop: să distrugă rânduiala divină a lui Dumnezeu. De la început, din Grădina Eden, dușmanul a încercat să distrugă ordinea divină.

Dar acum înțelegem, prin harul lui Dumnezeu, că Dumnezeu distruge ceea ce a făcut Satan, ca să reinstaureze rânduiala Lui. Isus Hristos a venit ca să distrugă lucrările vrăjmașului. Și una din lucrările celui rău sunt multele răstălmăciri, toate aceste călăuziri greșite. Deci,

acum Dumnezeu distruge lucrările vrăjmașului. Și prin restituirea Cuvântului este pregătită calea pentru ca restituirea efectivă să aibă loc.

Întotdeauna Dumnezeu a trimis mai întâi Cuvântul Său și Cuvântul Lui conține făgăduințele. Și apoi El veghează asupra Cuvântului Său, ca să împlinească ceea ce a făgăduit. În Vechiul Testament sunt multe făgăduințe. De asemenea și în Noul Testament sunt multe făgăduințe. Este foarte important pentru copiii lui Dumnezeu ca, în acest timp, să creadă făgăduința lui Dumnezeu pentru acest timp. Fiecare poate privi în urmă și să zică: „eu cred ceea ce a făcut Dumnezeu pe vremea lui Avraam, sau în vremea lui Moise, sau în vremea apostolilor”. Dar noi trăim acum și noi trebuie să cunoaștem Cuvântul lui Dumnezeu pentru astăzi și trebuie să primim tot ceea ce a făgăduit El pentru acest timp. De fapt, atunci când Dumnezeu lucrează pe pământ este o parte din Cuvântul pe care El l-a făgăduit. Când a venit și l-a vizitat pe Moise, ce a spus El? „Mi-aduc aminte de făgăduința Mea. Eu am făcut un legământ cu Avraam, Isaac și Iacov. Și am făgăduit, în Gen. 15:13: «după patru sute de ani vă voi scoate afară din robie»”. Poate toți evreii au uitat ce a făgăduit Dumnezeu, dar Dumnezeu nu a uitat. Când s-a împlinit timpul și au trecut cei patru sute de ani, Domnul a venit din cer pe pământ și supranaturalul a avut loc. Și Moise a zis: „eu nu pot vorbi, ce pot eu să fac?” Și Domnul i-a zis: „cine a făcut gura? Cine l-a făcut pe om să vorbească?”

Fiecare slujitor al lui Dumnezeu va încerca să evite chemarea. Și eu am făcut la fel. Când Domnul m-a chemat, am zis: „Doamne, ei nu mă vor asculta”. Asta am spus, aceasta a fost reacția mea. N-am zis că „nu pot să vorbesc”, dar am zis că „nu mă vor asculta”. Eu vă spun adevărul.

Fiecare bărbat al lui Dumnezeu are experiența lui, nu există o copie. Experiența lui Petru a fost diferită, experiența lui Pavel a fost diferită, dar toate au fost o parte din marele plan al lui Dumnezeu.

Pentru că aici, în țara voastră, este ca la mine acasă, voi spune unele lucruri pe care nu le spun în alte locuri. Sunt patruzeci de ani de când Domnul m-a călăuzit să încep traducerea predicilor fratelui Branham. În decembrie 1959 am tradus prima predică a fratelui Branham, într-o mică adunare, ascultând și traducând direct. Deci,

privesc în urmă la acești patruzeci de ani de slujbă. Și dacă privești în Sfânta Scriptură, numărul patruzeci apare de multe ori.

Nu vreau să intru în aceste detalii, dar când Moise avea patruzeci de ani a ieșit ca să-i viziteze pe frații săi. A fost un pic cam devreme, cu 10 ani mai devreme. De aceea n-au trecut 400 de ani, ci trecuseră 390. Și apoi a trebuit să aștepte din nou 40 de ani și atunci s-a întâmplat. Și acum, în total, 430 (390+40) de ani; și apoi din nou 40 de ani, umblând cu copiii lui Israel prin pustie.

Acum, eu mă uit înapoi la acești patruzeci de ani. Și îmi aduc aminte ce i-a spus Domnul prin Îngerul care l-a vizitat pe fratele Branham. Eu cred aceasta așa cum cred fiecare Cuvânt din Biblie. Noi nu vă spunem povești. Ceea ce spunem o spunem ca martori, așa cum au fost martorii de aici din Scriptură. Dacă citim că Domnul a venit jos, în stâlpul de foc, în stâlpul de nor, pe vremea lui Moise, la fel de adevărat este că Domnul a venit, după două mii de ani, în lumina supranaturală. Și aceasta nu s-a întâmplat numai o dată, ci de mii de ori. Când fratele Branham se ruga pentru bolnavi, lumina supranaturală cobora. Eu însumi sunt un martor al acestei slujbe. Dar ceea ce vreau să spun este aceasta: când Îngerul a venit la fratele Branham, pe 7 mai 1946, fratele Branham stătea așa [fratele Frank arată cum], avea Biblia deschisă în fața lui așa [fratele Frank arată cum]. Și deodată lumina a pătruns în cameră și Îngerul Domnului a pășit din acea lumină pe podea. Fratele Branham s-a ridicat foarte repede, s-a speriat pentru că nu știa că se va întâmpla acest lucru. Și Îngerul i-a spus: „Nu te teme! Sunt trimis din prezența Dumnezeului Atotputernic ca să-ți dau însărcinarea, pentru că Dumnezeu a rânduit ca tu să ai darul vindecării divine”. Și eu cred că ați citit despre lucrurile care i s-au spus la chemarea sa. Din când în când, ascult mărturia lui. Și de fiecare dată când el depune această mărturie, lucrul acesta îmi confirmă că Dumnezeu este același în toate timpurile, în Vechiul Testament, în Noul Testament.

Și dacă privim la această chemare adevărată, din acea zi, Îngerul a zis: „așa cum lui Moise i s-au dat două semne, două semne ți se vor da și ție. Vei lua mâna celui bolnav în mâna ta și îți vei întoarce mâna în felul acesta. Pe această parte a mâinii – dacă boala acelei persoane este cauzată de un duh rău, cum ar fi cancerul, o tumoare sau o asemenea

boală – boala acelei persoane va apărea pe dosul mâinii tale”. Mii de oameni au văzut-o. Eu, personal, am întâlnit oameni care au văzut-o. Și apoi Îngerul i-a spus: „Apoi ți se va da un alt semn: vei ajunge să cunoști tainele inimii oamenilor cu care vorbești”.

Și Îngerul a continuat să-i explice: „Când Hristos a fost pe pământ, El a avut aceeași slujbă; El a putut să-i spună lui Natanael: *«Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin»*”. Îngerul i-a explicat fratelui Branham versetele despre femeia de la fântână. Și apoi Îngerul i-a spus: „În zilele lui Isus, acest semn al lui Mesia s-a manifestat doar la evrei și la samariteni, nu la neamuri. Pentru că Domnul Însuși le-a spus ucenicilor: «nu mergeți la neamuri». Acum este vremea sfârșitului pentru neamuri. Și același semn care a fost dat de Dumnezeu în slujba mesianică, a lui Isus, se va repeta acum, ca ultimul semn pentru neamuri”.

Noi nu numai că vorbim despre aceste lucruri, ci le comparăm cu Scriptura și credem ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Lui. Și dacă priviți la începutul Noului Testament, îngerul Gavril a venit la Templu, Luca 1, a stat în dreapta altarului, acolo unde Zaharia slujea Domnului și îngerul i-a zis: „Zaharia, tu ești bătrân și, la fel, soția ta este bătrână. Soția ta n-are copii. Dar va avea un fiu căruia îi vei pune numele Ioan. Pentru că el va merge înaintea Domnului, în duhul și puterea lui Ilie, ca să pregătească calea Domnului”.

Dumnezeu nu folosește filozofi. Dumnezeu nu folosește preoți. Dumnezeu folosește proroci. Și când vine timpul, când făgăduințele se împlinesc, atunci cerul se coboară și supranaturalul are loc, pe pământ. Dacă nu este așa, atunci Dumnezeu nu este acolo. Dacă nu este supranatural, Dumnezeu nu este acolo. Dacă Dumnezeu este prezent, atunci va avea loc supranaturalul.

Chiar și atunci când a fost născut Domnul nostru - Luca 2. Ce s-a întâmplat? Tot cerul, parcă, s-a coborât. Cetele cerești cântau și întregul Betleem a fost luminat în timpul nopții. Și îngerul a făcut anunțul, în Luca 2:11: „*astăzi, în cetatea lui David, vi S-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul*”.

Puteți merge prin toată Biblia. Mai întâi, omul lui Dumnezeu era în legătură cu Dumnezeu. Fiecare om al lui Dumnezeu, din Scriptură, a

avut o legătură personală cu Dumnezeu Atotputernic. Oamenii lui Dumnezeu au auzit vocea Celui Atotputernic. Și dacă mergi prin Scriptură, ca de exemplu în Geneza 18, Domnul Însuși a venit și l-a vizitat pe Avraam. Ați spune: „E posibil așa ceva?” De ce nu? Este scris în Scriptură că Domnul a venit la Avraam, a stat și a mâncat împreună cu Avraam. Și în vers. 17, Scriptura spune: „*Să ascund Eu oare de Avraam ce am să fac?...*”. Și cei doi îngeri s-au dus la Sodoma. Dar Domnul a rămas cu Avraam și de la Avraam El S-a dus în slavă.

Dacă mergeți apoi la zilele lui Ahab, prorocul Mica a spus: „Am văzut cerul deschis. Am văzut pe Domnul șezând pe tron. Am văzut cetele cerești de îngeri, stând la stânga și la dreapta Lui. Am auzit conversația care a avut loc în ceruri. Și atunci Domnul a întrebat: «cine va merge ca să-l înșele pe Ahab?»”. Dacă mergeți la prorocul Isaia cap. 6, prorocul depune mărturia lui: „L-am văzut pe Domnul șezând pe tron. Și am auzit corul îngerilor spunând: «*Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor!*»” Aceasta nu a fost închipuire, ci acești oameni au fost luați în Duhul, în slavă. Au fost experiențe adevărate cu Dumnezeu Atotputernic.

În același fel, prorocul Ezechiel, în cap. 1, a spus: „L-am văzut pe Domnul șezând pe tron”. Îl descrie pe Domnul, din cap până în picioare, de la piept, totul. Aceștia au fost adevărați oameni ai lui Dumnezeu. Fiecare om al lui Dumnezeu nu a știut doar ceea ce au experimentat alții, ci a avut experiența lui personală cu Domnul Dumnezeu. Până la Apoc. 4:1, când apostolul Ioan a fost luat în slavă, în Duhul și a spus: „Am văzut tronul și pe Cel ce ședea pe tron. Și am auzit vocea Lui ca sunetul unei trâmbițe”.

Deci, suntem recunoscători Dumnezeului Atotputernic, că El S-a descoperit în timpul nostru. Și noi am recunoscut că atunci când Dumnezeu face ceva supranatural, se va întâmpla ceva pe pământ conform planului de mântuire.

Acum îmi vine încă un gând, referitor la acești patruzeci de ani de slujbă... În patruzeci de ani mai mult s-au învățat, nu au ajuns în țara făgăduinței. Dar apoi s-a întâmplat ceva. Dumnezeu i-a spus lui Moise: „Du-te pe Muntele Nebo și privește spre țara făgăduită”.

Am stat cu fratele Menard chiar pe Muntele Nebo; chiar unde a stat Moise. Este doar un singur loc unde se poate sta. Când am fost în Aman, Iordania, am luat un taxi și ne-am dus pe Muntele Nebo. De acolo, de pe Muntele Nebo, poți vedea întreaga câmpie, aproape până la Ierusalim. De la Muntele Nebo până la Iordan sunt 10 km, când privești spre Vest, Ierihonul este undeva în dreapta. De acolo, de pe Muntele Nebo, am văzut Iordanul și Ierihonul.

Ce vreau să spun este faptul că după acești patruzeci de ani a avut loc intrarea în țara făgăduită. Eu am o mare dorință să văd aceasta repetându-se în viața mea, ca noi nu numai să vorbim despre făgăduințe, ci să intrăm în posesia tuturor lucrurilor pe care ni le-a făgăduit Dumnezeu. Și Dumnezeu a zis, prin fratele Branham, că evreii trebuie să se întoarcă în țara făgăduită pentru că acolo este locul în care Isus Hristos li Se va descoperi. El chiar a făcut afirmația: „nu evreilor de pe Wall Street, ci El Se va arăta evreilor care s-au întors în țara făgăduită”. Pentru că acolo se va desfășura slujba celor doi proroci. Mesia va veni acolo și Templul va fi reconstruit acolo. Nu undeva pe pământ, ci chiar acolo unde a fost înainte.

Care este lecția pentru noi? Nu este de ajuns să fii un copil al lui Dumnezeu. Noi trebuie să fim copii ai Cuvântului făgăduit pentru acest timp. Noi trebuie să recunoaștem acest Cuvânt făgăduit. Aceasta este marea deosebire între a fi chemat și a fi ales. Mulți sunt chemați, chiar și la viața veșnică. Pentru că Biblia spune că dacă crezi în Isus Hristos ca Mântuitor al tău personal primești viața veșnică și ai trecut de la moarte la viață”. Dar acum nu vorbim doar despre primirea vieții veșnice. Acum vorbim despre prima înviere, vorbim despre răpire, vorbim despre ospățul de nuntă a Mielului, vorbim despre Împărăția de o mie de ani. Nu ce se va întâmpla după Împărăția de o mie de ani, când toți cei ce au primit viața veșnică vor intra în viața veșnică. Noi vorbim, așa cum este spus în mesajul pentru cele șapte Biserici: „*Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul*” - și cel ce va birui va moșteni toate lucrurile. Aceasta este marea deosebire între cei chemați și cei aleși. Cei care sunt aleși aud ceea ce spune Bisericii Duhul. Și numai dacă crezi conform Cuvântului ai posibilitatea să biruiești toate lucrurile. Dacă nu, atunci rămâi legat de toate tradițiile.

Și astăzi puteți merge în foarte multe întâlniri carismatice. Ei au muzică foarte puternică, ei predică câteva povestiri din Biblie, dar nici nu le pasă de ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru acest timp. Ei au propriile lor planuri și programe și acolo sunt mari oameni. Dar adevărații copii ai lui Dumnezeu recunosc ceea ce face Dumnezeu în timpul lor.

Și vă pot arăta din Luca 19, când Domnul nostru a fost foarte, foarte trist când s-a uitat asupra Ierusalimului. Este scris în Luca 19 de la vers. 41: „*Când S-a apropiat de cetate și a văzut-o, Isus a plâns pentru ea și a zis: «Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile care puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi»*”. Și apoi El pronunță judecata (vers. 43).

La fel va fi după răpire. Judecățile care sunt promise în Cuvântul lui Dumnezeu vor veni peste toți cei care n-au recunoscut ziua cercetării din partea lui Dumnezeu. Când supranaturalul coboară pe pământ și Dumnezeu Însuși este la lucru, a trecut timpul când să te mai gândești și, a venit timpul să crezi. Am spus-o de multe ori: „nu mai sta pe gânduri și tot reflecta, ci crede chiar în acel moment”.

Când am fost la primul serviciu al fratelui Branham, am fost convins din primul moment. Nu pot explica de ce. Nu-l cunoșteam. Eu trăiam în Germania, el în America. Nu știam cine este și ce este. Dar din primul moment am știut - vă rog nu mă întrebați cum - am știut în inima mea că acesta este un om adevărat al lui Dumnezeu. Nu știam despre făgăduința, că Domnul va trimite la sfârșitul timpului un proroc, nu cunoșteam planul lui Dumnezeu în acel timp, deși predicam pe atunci. Am început să predic în 1953. Umblam cu Biblia sub braț și credeam că o cunosc Biblia. De atunci țin Biblia doar așa [fratele Frank arată cum].

Din momentul în care Îl vezi pe Dumnezeu la lucru, atunci trebuie să crezi - este acel prim moment! Dacă aștepti mai mult timp, dacă îți iei mai multe zile, uit-o! „Astăzi dacă auziți glasul Lui”... Astăzi când Domnul îți vorbește, astăzi este timpul când trebuie să iei o hotărâre. Dacă îți iei mai mult timp, adevărata decizie nu va veni niciodată, pentru că Satan îți va fura Cuvântul pe care l-ai auzit și nu vei mai avea nimic. Citiți cele patru pilde din Matei 13, este pilda cu cele patru feluri de pământ. Ultimul era cel bun. Și când sămânța a căzut pe pământ bun a

adus multă roadă. Cele trei au avut probleme – dar au auzit același Cuvânt. Dar citiți în Matei 13 și veți vedea cât de important este să auziți Cuvântul și să-l înțelegeți, să-l primiți și să-l credeți prin descoperire divină. Pentru că Domnul spune: „dacă nu-l înțelegi, atunci dușmanul vine și-l fură”.

Ne întoarcem la Luca 19 și citesc vers. 44. Întotdeauna oamenii Îl laudă pe Dumnezeu pentru ceea ce a făcut în trecut și apoi privesc spre lucrurile pe care Dumnezeu le va face în viitor, dar trec pe lângă ceea ce Dumnezeu face chiar în vremea lor. În ultimii trei ani, împreună cu fratele Menard, am vizitat aproape toate continentele. Poate el n-a fost în Africa, dar a fost pe toate celelalte continente. Dar eu personal am întâlnit mulți frați care au fost cu fratele Branham, toți marii evangheliști americani.

Chiar acum sunt în legătură cu un om deosebit. Și în mărturia lui, el spune: „A existat un mare proroc”, dar el nu-i pomenește numele. Și apoi el spune din nou câteva lucruri și zice: „A existat un proroc așa de puternic...”. Apoi mai spune câteva lucruri și apoi spune din nou: „Am avut acest mare privilegiu să-l văd pe acest mare proroc”. Aș vrea să-l văd în curând pe acest om, să-l întreb de ce n-a menționat numele lui. Și aș vrea să-l întreb dacă el a înțeles scopul lui Dumnezeu în trimiterea acestui proroc. Întotdeauna când Dumnezeu face ceva, este un scop legat de aceasta. Un proroc nu-și slujește lui însuși, ci slujește lui Dumnezeu și poporului lui Dumnezeu.

Doar câteva gânduri din epistola lui Ioan, sunt lucruri încă proaspete în inima mea. Și poate vă spun de ce. În Sofia, am fost pe aeroport cu fratele Menard și acolo erau trei preoți ortodocși cu cruci mari, bărbi lungi... Când i-am văzut așa am avut dorința să vorbesc cu ei. Și am spus: „De ce nu verificați cu Biblia ceea ce învățați și practicați?” Și unul din ei a privit spre noi și a spus: „Biblia? Biblia a fost numai pentru început. Dar din acel timp, biserica s-a dezvoltat din ce în ce mai mult. Biblia a fost numai la început și apoi biserica s-a dezvoltat”. Vă dați seama ce s-a petrecut în inima mea. A fost un lucru bun că au fost chemați să plece, pentru că putea să aibă loc o catastrofă acolo la aeroport.

Acum ne întoarcem la 1 Ioan 1:1: „*Ce era de la început*”. Nu ce s-a dezvoltat peste zece ani, o sută de ani, o mie de ani sau mai târziu. Ci „ce era la început”. Isus Hristos este Primul și Ultimul. Așa cum a fost la început așa este și la sfârșit, aceeași învățătură, aceeași practică, totul la fel. Așa cum a fost la început așa trebuie să fie la sfârșit. Și toți ceilalți sunt duși în eroare. Acesta este modelul pentru totdeauna: învățătura despre Dumnezeu, despre botezul în apă, despre botezul cu Duhul Sfânt, despre prima înviere, despre toate învățăturile biblice, trebuie să fie așa cum au fost la început.

Mai întâi, vă citesc Fapte 2, ca să înțelegeți de ce sublinia fratele Branham învățătura și practica apostolilor. Fapte 2:42: „*Ei stăruiau în învățătura apostolilor*” – aceasta este numărul unu – „*Ei stăruiau în învățătura apostolilor*”. Apoi „*în legătura frățescă*”. În al treilea rând „*în frângerea pâinii*” – care este Cina Domnului. Și apoi „*în rugăciuni*”.

De fapt, aceștia sunt cei patru stâlpi ai adevăratei Biserici a Dumnezeului Celui viu. Nu poate exista părtășie adevărată în Duhul, fără învățătura apostolilor. Dacă vrei să experimentezi prezența lui Dumnezeu, ca atunci când iei Cina Domnului, amintindu-ți ceea ce s-a întâmplat pe crucea de la Golgota și așteptând revenirea lui Hristos, ca să-i ia Acasă pe cei pe care i-a răscumpărat cu propriul Lui sânge – nu se pot întâmpla aceste lucruri dacă nu ești în învățătura adevărată a apostolilor. Dacă nu este așa, atunci ai o tradiție. Și așa cum se spune în marile biserici, ei iau acea hostie mică, fac un fel de hocus pocus pe ea și apoi spun că „acea hostie este Isus Hristos în carne și sânge”. Vă puteți închipui așa ceva? Cum ar putea crede așa ceva niște oameni cu mintea întregă? Dar pentru că ei nu sunt în învățăturile corecte, ei sunt sub o inspirație falsă.

Adevărata inspirație vine din adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu. Și atunci și rugăciunile vor fi rugăciuni care vor ajunge la Dumnezeu. Dacă nu este așa, atunci se împlinește Marcu 7:7, unde spune: „*Degeaba Mă cinstesc ei, dând învățături care nu sunt decât niște porunci omenești*”.

Ne întoarcem la 1 Ioan 1:1: „*Ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și ce am pipăit cu mâinile noastre cu privire la Cuvântul vieții*”.

Aceste lucruri s-au repetat în timpul nostru - ceea ce a fost la început: același Cuvânt, același Domn, aceeași învățătură, aceeași putere a lui Dumnezeu, aceleași semne și minuni, totul la fel, așa cum a fost la început. Prin aceasta știm, v-o spun din nou: prin aceasta știm că este de la Dumnezeu pentru că este conform Cuvântului lui Dumnezeu.

Și apostolul subliniază din nou în vers. 3: „*deci ce am văzut și am auzit, aceea vă vestim și vouă, ca și voi să aveți părtășie cu noi*” - adevărata părtășie, prin Duhul Sfânt, cu cei care au descoperirea divină a Cuvântului, a lui Isus Hristos, care sunt în Duhul, care primesc ungera și descoperirea prin Duhul.

Aici sunt foarte, foarte multe afirmații importante. Subiectul principal este cuvântul „adevăr”. În vers. 6 citim: „*Dacă zicem că avem părtășie cu El și umblăm în întuneric, mințim și nu trăim adevărul*”. Pentru că Isus Hristos a spus: „dacă mă urmați pe Mine nu veți rămâne în întuneric, veți avea lumina vieții”. Deci dacă cineva zice: „am părtășie cu El”, dar umblă în întuneric, sunt doar cuvinte, e o minciună. El încearcă doar să se convingă pe sine. Nu are mărturia lui Dumnezeu și a Cuvântului lui Dumnezeu.

Dacă citim aceste capitole, foarte încet și cu rugăciune... Dacă mergi astăzi la toate personalitățile carismatice, ei spun: „noi avem părtășie unii cu alții și cu Dumnezeu”. Dar ei toți umblă în întuneric, deci ceea ce spun ei nu este adevărul. Și aici Biblia spune: „dacă umblăm în întuneric, atunci mințim”. Aici avem nu numai Cuvântul despre adevăr, ci și „trăim adevărul”. Este un lucru să știi adevărul și este altceva să faci conform Cuvântului adevărului. Aici Biblia ne spune să trăim adevărul, nu doar să auzim adevărul, ci să trăim adevărul.

Să dăm un exemplu: dacă auzim despre botezul în Numele Domnului Isus Hristos – și acesta este un lucru important și vă spun de ce. Și cunosc istoria bisericii destul de bine. În primii 250, poate 300 de ani d.Hr., toți au fost botezați în Numele Domnului Isus sau în Numele lui Isus Hristos. Istoria bisericii confirmă botezul original; în cartea lui Herzog, în cartea lui Hubert Schmidt, în cartea lui Deschner. O puteți

citi în foarte multe cărți din istoria bisericii: toate confirmă că înainte de instituirea bisericii roman-catolice n-a existat vreun botez în formula „Tată, Fiu și Duh Sfânt”. Pentru că ucenicii au avut descoperirea că Dumnezeu S-a revelat. El S-a descoperit ca Tată în ceruri, de aceea noi ne rugăm „Tatăl nostru care ești în ceruri”; pe pământ, S-a descoperit în Fiul – Emanuel – Dumnezeu este cu noi. Și în credincioși, prin Duhul Sfânt. Dumnezeu deasupra noastră, Dumnezeu cu noi, Dumnezeu în noi. Același Dumnezeu în trei manifestări diferite.

Dar apoi „părinții bisericii” și-au pierdut orientarea, au venit cu filozofii: „dacă Dumnezeu este Tată, Fiu și Duh Sfânt, atunci sunt trei”. Și atunci ei au făcut un dumnezeu nou, spunând că sunt trei veșnici: „Tatăl e veșnic, Fiul este veșnic, Duhul este veșnic. Tatăl este atotprezent, Fiul este atotprezent, Duhul Sfânt este atotprezent”. Vă spun, când am citit toate aceste lucruri am avut impresia că este un sacrilegiu, este ca o bătaie de joc. Ei chiar au spus: „cei trei se iubesc unul pe altul, ei împărtășesc totul unul cu altul, ei fac toate lucrurile împreună”. Este incredibil!

Biblia spune că Dumnezeu este unul singur. Niciodată n-a fost mai mult de un Dumnezeu și niciodată nu va fi mai mult de Unul. Dar acest Unic Dumnezeu, S-a descoperit pe Sine ca și Creator, Împărat, Judecător, Mântuitor și în Noul Testament pentru mântuirea noastră, ca să ne scoată din cădere. Și aceasta este una din descoperirile cele mai mari pe care Dumnezeu ni le-a dat prin slujba fratelui Branham: ne-a permis să știm ceea ce s-a întâmplat în Grădina Eden. Mie îmi place să ascult mereu și mereu, cum o spune el. Pentru că păcatul a avut loc în trup de carne și sânge, Domnul slavei a trebuit să vină într-un trup de carne și sânge, să-Și dea sângele, să-Și dea viața, ca să ne ridice din cădere și să ne aducă înapoi la Dumnezeu. Și dacă înțelegi Matei 28, prin descoperire divină – trebuie doar s-o citești – acolo spune: „botezați-i în Numele”, nu în titluri. Tu ești tată pentru că ai copii, ești soț pentru că ai o soție și ești un fiu pentru că ai un tată, dar acestea nu sunt nume, acestea sunt ceea ce ești tu. Poți să fii un învățător, poți să fii un avocat, poți fi orice, dar nu acesta este numele tău. Dar Isus subliniază Numele, „botezați-i în Numele”, „în Numele”. Care este Numele noului legământ? Iahșua – Iahveh Salvatorul.

Uneori sunt supărat pe traducătorii Bibliei. Unii spun Isus, alții Jesus, voi știți. Dacă citești Numele în limba poloneză, ai la început un Z. Dacă-l citești în limba cehă, dacă-l citești în diferite limbi, Numele este scris în moduri diferite. Eu nu sunt mulțumit de acest lucru. Numele trebuia lăsat așa cum a fost scris în original, în ebraică. Dar așa cum am scris în una din broșurile mele, nu numai Domnul slavei a căzut în mâinile oamenilor, ci chiar și Cuvântul Lui a căzut în mâinile oamenilor. Și dacă cunoașteți multele traduceri, știți cât de important este să ai Duhul Sfânt, ca să te călăuzească prin tot adevărul Cuvântului... Pentru că până și marii învățători, care au știut evreiește, care au știut grecește, care au știut latină, fiecare a crezut ceea ce a vrut el. Și fără descoperire nu există lumină. Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fie descoperit.

Și Isus Hristos, Domnul nostru, a petrecut patruzeci de zile cu ucenicii Săi, învățându-i, mai întâi și apoi spunându-le: „mergeți în toată lumea și învățați toate neamurile”. Dar mai înainte ca ei să învețe, au fost ei în „școala biblică a lui Isus”, timp de patruzeci de zile. Și apoi au mers ei și au predicat și au învățat. Astăzi oamenii merg la școli biblice și le sunt prezentate toate acele doctrine tradiționale – și este o tragedie. Dar Dumnezeu l-a folosit pe fratele Branham în timpul nostru, ca să ne aducă înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu. Nu vor fi milioane... Când am citit în Noul Testament, Domnul nostru a spus: „în vremea prorocului Ilie erau multe văduve, dar Domnul Și-a trimis prorocul la una singură”. Și Domnul continuă și spune: „în zilele prorocului Elisei erau mulți leproși, dar numai unul a fost vindecat – Naaman, sirianul”. Și atunci ei au fost mânioși, pentru că au înțeles că nu este vorba despre mulțime, ci unul ici, unul colo, unul ici, unul colo. Nu biserica ta, nu denomiția ta, ci tu însuși.

Și Dumnezeu Și-a trimis prorocul și mesajul și este unul aici și unul acolo. Nu mulțimea. Așa a fost în toate timpurile și la fel este și acum. Este un har deosebit al lui Dumnezeu ca să înțelegem timpul în care trăim, să-L cunoaștem pe Domnul conform Cuvântului Său făgăduit să-L respectăm pe Dumnezeu pentru ceea ce a făcut și pentru ceea ce face acum, să ne întoarcem de la propriile noastre căi, de la propriile noastre gânduri, la Domnul Dumnezeu și la Cuvântul Lui și să-l trăim. Așa cum scrie aici: „dacă zicem că avem părtășie cu El și umblăm în

întuneric, mințim”. Este foarte scurt și foarte direct – nicio explicație – „mințim” – punct! „Și nu trăim adevărul”.

Dacă auzim adevărul, avem adevărul descoperit, prin Duhul Sfânt și adevărul ne va face liberi. Nu este vorba despre proroc, ci despre Cuvântul descoperit nouă și Cuvântul este adevărul. Și toată puterea lui Dumnezeu este în Cuvântul Său. Totul a venit la existență, prin Cuvânt.

Și în vers. 7 citim: *„Dar dacă umblăm în lumină, după cum El însuși este în lumină, avem părtășie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curăță de orice păcat”*.

Dragii mei frați și surori, eu cred că revenirea Domnului este foarte aproape. Nimeni nu știe ziua sau ora, dar dacă noi putem vedea semnele timpului, atunci ultimii sunt chemați afară și noi știm că revenirea lui Hristos este aproape. Noi mai știm că trebuie să existe acest timp al chemării afară, un timp de pregătire și să trăim Cuvântul adevărului. Dacă doar ascultăm Cuvântul și nu-l trăim, atunci Iacov scrie: „suntem ca oamenii care doar se uită în oglindă”. Noi vedem cum arătăm, dar plecăm și continuăm să umblăm pe vechile noastre căi. Deci, este atât de important să auzim Cuvântul lui Dumnezeu, să ne fie descoperit prin Duhul Sfânt și apoi să-l trăim.

Dacă un predicator te ia de mână și-ți spune: „te rog, fii botezat”, aceasta nu este corect. Trebuie să fie altfel. Trebuie să fie așa cum s-a întâmplat cu famenul etiopean: „oprește carul, eu vreau să fiu botezat!” Nu evanghelistul Filip l-a întrebat, ci omul care a auzit Cuvântul s-a uitat, a văzut și a zis: „văd apă, eu vreau să fiu botezat”. A oprit căruța și Filip l-a botezat. Nu mai este timp ca predicatorul să te tragă de mânecă, ci este timpul ca tu însuși să iei o decizie și să te supui Cuvântului lui Dumnezeu și să verifici totul cu Sfânta Scriptură.

Eu știu că Dumnezeu v-a binecuvântat prin frații care sunt chemați la slujbă. De fapt, nici nu ar fi necesar să vin eu. Aș putea să merg în alte țări și orașe unde n-am mai fost. Dar așa cum am spus la început, pentru mine este o experiență deosebită, să fiu ca acasă, împreună cu voi. Și noi știm că Domnul este prezent și eu știu că voi credeți Cuvântul Lui și urmați ceea ce este scris în Cuvântul lui Dumnezeu, umblați în adevăr, trăiți adevărul, Îl urmați pe Domnul, ați ieșit afară din toate tradițiile și v-ați așezat de partea Domnului. Numai dacă Îl cunoști pe El, El te va

cunoaște pe tine. Și când Îl cunoști pe El? Când Îl întâlnești personal! Tu poți auzi despre El, dar apoi tu ai experiența ta personală cu El.

Vreau să închei cu acest gând: chiar și în cadrul mesajului din timpul sfârșitului, sunt atât de mulți care vorbesc despre proroc, vorbesc despre diferite subiecte, folosind chiar predicile lui sau afirmații din predicile lui, dar nu au nicio legătură personală cu Domnul și Mântuitorul. Totul a devenit o cunoștință mintală și nu o descoperire divină în inimă.

Deja din anul 1976, când am avut o convenție internațională în Bruxelles, Belgia, au fost frați din 15 națiuni. Și eu întotdeauna încerc să fiu un om politicos, astfel că am lăsat pe fiecare frate să împărtășească, în circa 20 de minute, ce avea pe inimă. Și unul din frați a venit la amvon cu două teancuri de predici ale fratelui Branham. Lua câte o predică, vorbea din ea, o pune deoparte, lua alta, vorbea din ea, o pune deoparte. Și de data aceasta n-a fost un glas pe care să-l aud cu urechea – dar ceva a vorbit în inima mea: „cărturarii și fariseii s-au așezat pe scaunul lui Moise”. Eu știam că este un astfel de verset și acest cuvânt devenea din ce în ce mai tare, mai puternic: „cărturarii și fariseii s-au așezat pe scaunul lui Moise”. Și în timp ce el încă predica, Duhul Sfânt lucra puternic în inima mea. Am zis: „Doamne, ce vrei Tu să spun eu? De ce mi se aduce aminte de Moise?” Și apoi a venit ca o descoperire: „Astăzi, ca și în zilele lui Moise, chiar și fariseii ar putea spune: «noi îl avem pe Moise». Și Domnul le-a zis: „dacă l-ați cunoaște pe Moise M-ați cunoaște și pe Mine, pentru că Moise a scris despre Mine”. Și așa am înțeles că istoria se repetă. Și frați care nu au o chemare la slujbă, ei doar repetă și scot lucrurile din context și își construiesc propriul lor fundament, propria lor învățătură. Era ca și când Domnul mi-ar fi spus: „Slujitorul Meu, când te-am chemat ți-am dat o dublă chemare. Mai întâi ți-am spus să mergi din oraș în oraș și să predici Cuvântul Meu. În al doilea rând ți-am spus să depozitezi hrana pentru că va veni timpul când vei sta în mijlocul oamenilor și le vei da hrana”. Și atunci am înțeles cele două scopuri pe care le-a avut Dumnezeu în trimiterea pe care mi-a dat-o. Dacă merg din oraș în oraș, din țară în țară, iau cu mine o singură Carte – această Carte de aici [fratele Frank arată Biblia] – și predic Cuvântul. Dar am peste două sute de predici ale fratelui Branham traduse în limba germană. Și cum fratele Branham mi-a spus, personal:

„Hrana spirituală este Cuvântul făgăduit pentru această zi și este conținut în predicile păstrate pe benzi”. Dar eu nu predic aceste predici din nou. El deja a predicat aceste predici. Noi le-am tradus și oamenii le pot citi și, în felul acesta, pot lua mană proaspătă tot timpul. Deci, fiecare lucru trebuie să fie la locul potrivit, la timpul potrivit. Eu pot susține aceste lucruri cu Vechiul și Noul Testament.

Știu că vom fi împreună în acest sfârșit de săptămână. Și noi am venit aici, numai pentru că am venit... Mă gândeam că poate voi avea o zi de odihnă. Noi suntem recunoscători Domnului pentru această seară. Este vreo întrebare biblică, la care s-ar putea răspunde? Da, cred că toate întrebările au primit răspuns. Să ne ridicăm pentru rugăciune.

Eu nu știu dacă a venit cineva aici pentru prima dată. Întotdeauna este posibil, pentru că Domnul încă îi mai cheamă pe oameni. Și poate acum este un astfel de caz: că tu ai venit aici, dar niciodată nu te-ai predat Domnului, tu n-ai avut experiența ta de mântuire și de a fi născut din nou și încă nu ai fost botezat biblic și încă nu ai primit nașterea din nou; acesta poate fi momentul. Prezența lui Dumnezeu este aici. El ne-a vorbit prin Cuvântul Său, El Se mișcă prin Duhul Sfânt. Și noi credem că atunci când Duhul lui Dumnezeu este la lucru, noi ar trebui să ne deschidem inima și să spunem: „Doamne, vino! Eu Te primesc pe Tine ca Mântuitor personal”. Și cei care umblă deja cu Domnul, noi toți avem nevoie de mai mult din Dumnezeu. Noi toți avem nevoie să ne rededicăm viețile noastre Domnului și să spunem: „Doamne, fă ca voia lui Dumnezeu să se facă în viața mea”. Fie ca Hristos să-Și trăiască viața prin noi, așa cum spune Scriptura în 2 Cor. 6: „Eu voi fi cu ei și voi umbla în mijlocul lor și ei Îmi vor fi fii și fiice, spune Domnul cel Atotputernic”. Este un timp măreț pe care îl trăim. Dar harul este aproape la sfârșit și revenirea Domnului este aproape.

Așa că, dacă vrei să fii inclus în această rugăciune să nu-ți fie rușine să ridici mâna ta. Poate toți sunteți deja împreună cu Domnul, dar văd că toți au ridicat mâna și doresc.

Tatăl nostru ceresc, eu știu că Tu ești aici. Doamne Isuse, Ție Îți dăm toată slava, cinstea și rugăciunea. Îți mulțumim că încă există har, Tu încă vorbești inimilor noastre. Noi ne deschidem total, ca să Te

primim, ca să facem voia lui Dumnezeu, conform Cuvântului lui Dumnezeu.

Doamne, binecuvântează-i pe frații și surorile mele. Binecuvântează-i pe toți frații care slujesc [*cu Cuvântul*], într-un mod deosebit, binecuvântează întregul oraș, binecuvântează întreaga țară. Doamne, binecuvântează poporul Tău într-un mod puternic și fii cu noi toți. Dă descoperire divină, fie ca părtășia Duhului să fie cu noi și învățătura apostolilor și frângerea pâinii. Primește rugăciunile noastre, ca să ajungă la tronul harului și răspunde-ne, botează cu Duhul Sfânt, în Numele lui Isus Hristos. Primiți descoperire divină, primiți Cuvântul lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos! Ați primit-o. Credeți-o! Și mulțumiți-I lui Dumnezeu în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia. Aleluia. Slavă lui Dumnezeu! Slavă lui Dumnezeu! Aleluia. Amin.

Dumnezeu nu are nevoie de mult timp. Totul s-a întâmplat deja. Puteți să vă așezați. Doar credeți. Mulțumiți lui Dumnezeu pentru ce v-ați rugat și vă aparține. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Vă mulțumesc că ați venit. Vă mulțumesc că ne-ați invitat. Și fie ca Dumnezeu să ne binecuvânteze. Amin.